

Begrijpend lezen: het wilde konijn

Woordverklaring

berm: opgehoogde strook grond

mul: niet vast, poederachtig

muf: met onfrisse reuk

gefrazel: gezang, het fluiten van een vogel

zwoel: zacht, warm

Aan één kant van de weide lag de hoeve, aan de andere, heel ver, over de beek lag het bos. Tussen het bos en de weide liep een bermpje, en dat was een erg gezellige plaats.

Dat bermpje was begroeid met kreupelhout en bramen, met heide, brem en biezen. En juist daar waar het goed droog en warm was, hadden de wilde konijnen hun holen gegraven. Ze lagen er met hun mulle zandbergjes vol poot-indrukjes en krentjes, vlak in de zon.

Kijk, daar wipt juist iemand naar buiten. Het is een lief, klein konijntje, heel jong nog. Grijs gespikkeld en rond, en donzig en met een wit buikje.

Het kijkt rond, aarzelt ...draait zich met een wip, vliegt weer naar binnen! Had mama niet gezegd: "Brave kindjes moeten binnen blijven, terwijl mama weg is?".

Maar het kamertje was zo donker daarbinnen, en er was zo weinig plaats tegenwoordig want de broertjes en zusjes waren zo gegroeid de laatste dagen, dat klein konijntje, dat zo nieuwsgierig was bovendien, toch maar naar buiten was gewipt. Even maar. Heel eventjes maar...

Toch had het zoveel wonderlijks en moois gezien, dat het niet weer naar beneden kon gaan in het mufte hol. Wip! Het sprong weer naar buiten.

Daar zat ons baasje. Het knipperde met zijn oogjes in de zon. Het snoof met zijn neusje naar alle lekkere geuren van fris gras en jonge kruiden. Het draaide z'n oortjes naar het zachte gekneuter van de staartmeesjes, en stoof weer naar binnen toen een merel voorbijvloog.

Wip! Daar zat klein konijntje weer! Het ging op zijn achterpootjes rechtzitten en rekte zijn halsje zover het kon om beter te kunnen zien... naar de wijde, wijde groene weide.

Wat lokte hem die vlakte! Later zou hij daar wel op mogen met moeder en rennen, rennen! Net als de zotte, zwoele lentewind, die spelend kwam aanwaaien met geuren van bottende heersers en warm nat mos, en de snorhaartjes van ons klein konijntje verlangen deed trillen.

Het ging snuffelen aan de groene bremtakken, aan de oude heidestruiken, die zo geurden in de zon, aan al de kleine, groene scheutjes die de nieuwe lente uit de grond riep. Maar het ging niet ver, het kleine konijntje, het zat nog steeds op de drempel van zijn voordeur. Het was een braaf konijntje. Het was ook een beetje bang, omdat het nog zo klein was en nog nooit de wijde wereld had gezien.

Och! Daar had je vader die thuis kwam! Jonge, jonge! Klein konijntje was weer binnen. Maar vader had het witte watje van zijn staartje nog net gezien, en klein diertje werd beknord om zijn onvoorzichtigheid. Het moest weer naar beneden, inde donkere kamer, in het warme bed van dons, bij de vier broertjes en de vier zusjes.

Opdracht:

Maak de identiteitskaart van het konijn:

1. ouderdom: _____
2. gestalte: _____
3. kleur van de rug: _____
4. kleur van de buik: _____
5. kleur van de staart: _____

6. dik of mager? _____

7. stout of braaf? _____

Wat doet hij allemaal?

Het wipt _____ keer naar binnen.

Het knippert met de _____ in de _____.

Het snuift met zijn _____ naar _____.

Het draait _____ naar _____.

Het gaat op _____ zitten.

Het rekt _____ om _____.

Het snuffelt aan _____ aan _____
en aan _____.